

1838 (Artt. 6 til 9) den belgiske Lov af 15de December 1872¹⁾ (Artt. 16 til 19) og den italienske Handelslovbog af 1882 (Artt. 21 til 26); dog ere i den sidstnævnte Lov Reglerne fra Code de commerce udførte i noget større Detail. Af de Afvigelser, som forefindes i Enkeltheder, kan fremhæves følgende:

Med Hensyn til Inventarbogens Førelse har den hollandske Lovbog til den franske Lovs Regler føiet den nærmere Forfætt, at det aarlige Inventar skal opgjøres i Løbet af hvert Aars første sex Maanedes. Saavel den nævnte som den italienske Lovbog foreskriver derhos, at Inventaret skal underskrives af Vedkommende i Statusbogen, medens derimod den franske Lov betegner det her indførte som en Kopi. Den italienske Lovbog har fremdeles, til Dels efter den tyske Handelslovbogs Forbillede, optaget en udtrykkelig Bestemmelse om, at det aarlige Inventar skal slutte med en Balance og med en Opgjørelse af Tab og Binding (hollandsk Lovbog Art. 8, italiensk Lovbog Art. 22).

Saavel den belgiske som den italienske Lov have som Papirer, der af den Handelende skulle gjemmes i behørig Orden, ved Siden af Breve udtrykkelig nævnt Telegrammer²⁾ (belgisk Lov Art. 16, italiensk Handelslovbog Art. 21). I Overensstemmelse med hvad der er slet i den tyske Handelslovbog og i den schweiziske Obligationensretslov, har den italienske Lovbog (Art. 26) sat den samme Tidsgrense for den Handelendes Pligt til at gjemme Breve (og Telegrammer) som for hans Pligt til at gjemme sine Handelsbøger. For Bøgenes Vedkommende har den ligesom de sidste to Love udtrykkelig angivet, at de ti Aar regnes fra den sidste Tilførsel i Bøgerne. Den hollandske Lovbog (Art. 9) har sat den Tid, hvori Bøgerne skulle gjemmes, til 30 Aar. Den almindelige Regel om Maaden, hvorpaa Bøgerne skulle være førte, (Code de Commerce Art. 10) er i den italienske Handelslovbog, i Lighed med den tilsvarende Bestemmelse i den tyske Lov, bleven udtrykt i lidt større Detail end i de ældre Love (Art. 25).

Paabudet om Autorisation af Bøgerne er bortfaldet i den hollandske Lovbog; derimod have den belgiske og italienske Lov bibeholdt Autorisation for Journalens og Inventarbogens, men ikke for Brevkopibogens Vedkommende, hvilken sidste Bog dog i den

belgiske Lov forlanges folieret; den sidstnævnte Lov giver en praktisk Anvisning om Benyttelse af Stempel i Stedet for skriftlig Paategning paa hvert Blad i de Bøger, som autoriseres³⁾ (belgisk Lov Art. 18, italiensk Lovbog Art. 23).

Den i den franske Lovbog foreskrevne aarlige Forevisning af Journalen og Inventarbogen er opgivet baade af den hollandske og af den belgiske Lov, men er derimod bibeholdt i den italienske Handelslovbog for Journalens Vedkommende, se denne Lovs Art. 23. Det Ved, som for Lydeligheds Skyld udtrykkelig har tilføiet, at Forevisningspaategningen skal gives paa det sidste beskrevne Blad. Forevisningen sker for de samme Embedsmænd, som meddele Autorisation — enten en Dommer i vedkommende Handelsret eller vedkommende pretore — men kan ogsaa, naar ingen saadan Embedsmand findes paa Stedet, ske for en Notar, som da skal gjøre Tilførsel om Forevisningen i sin Protokol. Til nærmere Kontrol med Overholdelsen af Paabudet om Autorisation og aarlig Forevisning er det i Art. 24 foreskrevet, at der ved enhver Handelsret skal føres en Protokol, hvori indføres Navnene paa de Handelende, som have faaet Bøger autoriserede, med nærmere Betegnelse af disse og Angivelse af Antallet af Blade i hver autoriseret Bog; om slet aarlig Forevisning skal paa samme Maade gjøres Antegning. Om Førelsen af denne Protokol ere nærmere Regler givne i Udførelsesreglement til Handelslovbogens af 27de December 1882 Artt. 2 og 6, jfr. den Reglementet vedføjede Formular C. Pretorerne skulle hvert Aar lade tilflyde vedkommende Handelsret Meddelelse om de Autorisationer eller Forevisningspaategninger, som de have meddelt. Ligeledes skulle Notarer, for hvem Forevisning er slet af Journaler, aarligt sende Meddelelse herom til vedkommende Handelsret.

Den tyske Handelslovbog — hvis Bestemmelser, bortset fra enkelte Forandringer i Følgeordenen, gjenfindes saa at sige uforandrede i den ungarske Handelslov af 1875, se dennes §§ 25 til 30 — har i Modsætning til de forannævnte Love ikke indladt sig paa at angive bestemte Bøger, bortset fra en Brevkopibog, som skulle føres af enhver Handelende. Reglen i dens Art. 28, som paalæg-

¹⁾ Loi comprenant les titres Ier à IV, livre Ier, du Code de Commerce.

²⁾ Disse antages iøvrigt af Nogle at kunne anses indbefattede under „Breve“ i den franske Lov, se Lyon-Caen et Renault, anf. B. Nr. 308.

³⁾ Se ligeledes om den Fremgangsmaade, som følges i Frankrig, Lyon-Caen et Renault, anf. B. Nr. 211.